

Evangelizációs heti szolgálat
igehirdető: *Hajdú Zoltán Levente* szőládi lelkipásztor
Kisbér – Ászár, 2021. november 4.

Apostoli köszöntés

Római levél 1. rész 7/b. vers

**„Kegyelem néktek és békeség
Istentől, a mi Atyánktól
és az Úr Jézus Krisztustól.”**

ÁMEN

Szóládi gyülekezet kezdő imádsága

51. zsoltár 12-14. vers

**„Tiszta szívet teremts bennem, Istenem,
és az erős lelket újítsd meg bennem!
Ne vess el orcád elől,
Szentlelkedet ne vedd el tőlem!
Vidámíts meg újra szabadításoddal,
támogass, hogy lelkem készséges legyen,
hogy taníthassam utaidra a hűtleneket,
és a vétkesek megtérjenek hozzád!”**

ÁMEN

Kezdő ének

215. dicséret 1-2. vers

Fohász

Mórocz Noémi

Énektanulás

Mórocz Noémi

*Uram, félelmek kémlenek, akarnak szállást venni bennem.
De én nem vagyok elhagyott, van már hová mennem!*

Bizonyságtétel

Igeolvasás

Dr. Nyerges József

Jeremiás próféta könyve 51. rész 46-47/a., 53-56. vers

46. **„Ne lágyuljon meg a szívetek,
és ne rémítsenek meg titeket a hírek,
amelyek bejárják a földet,
mert egyik évben ilyen hír jön,
a másik évben amolyan,
ha erőszak is lesz úrrá a földön,
és ha uralkodó tör majd uralkodó ellen!**
47. **Mert eljön az az idő,
amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt.
(...)**
53. **Ha az égig emelkedik is Babilon,
és ha hozzáférhetetlenné teszi is magas erődtényét,
akkor is rátörnek a pusztítók,
akiket én küldök – így szól az Úr.**
54. **Jajkiáltás hallatszik Babilonból,
és nagy összeomlás zaja a káldeusok országából.**
55. **Mert elpusztítja az Úr Babilont,
elnémítja benne a nagy hangoskodást,
ha úgy zúgnának is hullámai, mint a nagy vizek,
és visszhangzanék harsogásuk.**
56. **Mert (...) az Úr bizonyosan megfizet.**

ÁMEN

Imádság

Dr. Nyerges József

46. ***„Ne lágyuljon meg a szívetek,
és ne rémítsenek meg titeket a hírek,
amelyek bejárják a földet,
mert egyik évben ilyen hír jön,
a másik évben amolyan,
ha erőszak is lesz úrrá a földön,
és ha uralkodó tör majd uralkodó ellen!***
47. ***Mert eljön az az idő,
amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt.”***

ÁMEN

Barátaim!

November 4-e van. Hatvanöt évvel ezelőtt ezen a napon fojtotta vérbe a szovjet túlerő az 1956-os forradalmat és szabadságharcot. Édesapám, aki Budapest belvárosában nőtt fel és kiskamasz volt ekkor, sokszor mesélt a Magyar Rádió ostromáról, a szétlőtt házakról, közparkokban sebtében elhantolt katonák és civilek sorakozó sírhantjairól. És a félelemről, a haragról, az elkeseredettségről, ami visszafojtottan, leplezetten ugyan, de úrrá lett az embereken. Majd pedig a rezignált beletörődésről, ... hogy a dolgok változhatatlanok, változtathatatlanok.

Nekem is van egy gyerekkori emlékem, amit most szeretnék elmesélni nektek. Az 1970-es években Édesapám Igaron, egy kicsiny Fejér megyei falucskában volt lekipásztor. Ez a falu a 64-es főút mellett fekszik.

Gyerekként éjszaka néha furcsa zajra ébredtem. Mintha valami mély morajlás lett volna először, aztán felerősödő zúgás, végül gépek, járművek monoton zakatolása, zörgése.

És ez a hang, amikor már közel volt, percekig is eltartott, majd ahogyan jött, közeledett, ugyanúgy el is halt az éjszakában.

Van, aki emlékszik a múlt század hetvenes, nyolcvanas éveiből – vagy esetleg még korábbi, amire én nem emlékezhetem – erre a hangra?

Igen. Hamar megtanultam, hogy ez a szovjet hadsereg vonuló harckocsijainak, tankjainak, hadi járműveinek a hangja volt. Ha napközben láttuk őket, mert volt, hogy napközben haladtak át a falun hosszú menetoszlopaikban, szinte egykedvűen mondtuk egymásnak: *„Vonulnak az oroszok.”*

Mert hozzászoktunk. Mintha ez így lenne rendjén. Mintha ez lenne a világ rendje. Mintha az az istentelen világhatalom, mely akkor uralma alatt tartotta Európának ezt a részét is, megkérdőjelezhetetlenül az örökkévalóságra rendezkedett volna be. És mintha ezt mi, akik uralmuknak az elszenvettség voltunk, valahogy, mint tényt, tudomásul is vettük volna. Hogy ez így van, és ki tudja, hogy vége lesz-e valaha. Bele sem tudtunk gondolni igazán, hogy a megszokott, elszenvetett rossz változhat-e még az idők során?

És visszamehetünk persze a még régebbi korokba is, amelyekről már egyikünknek sincsenek személyes emlékei. Gondolhatunk a török uralom 150 évére, vagy az elnyomás, a kiszolgáltatottság más és más időszakaszaira, történelmi periódusaira.

... de miért mondom most el mindezt? Mi köze ennek a mai, a felolvasott igéhez?

Figyeljete csak! Azt mondja a próféta:

***„Ne lágyuljon meg a szívetek,
és ne rémítsenek meg titeket a hírek,
amelyek bejárják a földet,
mert egyik évben ilyen hír jön,
a másik évben amolyan,
ha erőszak is lesz úrrá a földön,
és ha uralkodó tör majd uralkodó ellen!
Mert eljön az az idő,
amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt.”***
– ezt mondja az Úr.

Barátaim!

Halljuk a próféciát, de vajon mi tudunk-e még bízni ebben a hatalmas Istenben? Vajon te még tudsz-e bízni ebben az emberi hatalmak feletti Istenben? Vajon komolyan tudjuk-e venni, hogy Ő a világ, a történelem, benne a mi életünk Ura is?

Vajon ott van-e a szívedben még az a feltétlen bizalom, hogy mutasson a korszellem bármit is, bukkanjanak is fel a legistentelenebb indulatok, törjenek is uralomra ördögi eszmék ebben a társadalomban, vagy akár azt is mondhatom, hogy szerte ezen a világon, ... de te akkor is, ... akkor is tudsz és akarsz bízni abban az Istenben, Mindenható Úrban, aki megígéri, hogy kezében tartja a történelem kormánykerekeit, aki kijelentette, hogy megbünteti mindazokat, akik elfordultak Őtőle?

Most persze minden jó vallásos ember azt válaszolja, hogy: *„Igen! Én bízom Istenben!”* De figyeld csak ezt a több ezer éves, mégis ma is olyan élesen aktuális ígét!

***„Ne lágyuljon meg a szívetek,
és ne rémítsenek meg titeket a hírek,
amelyek bejárják a földet,
mert egyik évben ilyen hír jön,
a másik évben amolyan,
ha erőszak is lesz úrrá a földön,
és ha uralkodó tör majd uralkodó ellen!”***

Nem lágyul meg a szíved? Magyarul: nem félsz? Nem találd kiszámíthatatlannak a jövőt? Nem látod pesszimistán a holnapot? Nem érzed úgy, hogy az életed gyakorlati mindennapjaiban már szinte nincs is mire építened a reménységedet?

Mert híreket kapsz innen, híreket kapsz onnan. Egyik évben ilyen hírek járnak, a másik évben meg amolyanok. És csak sodródsz, kiszolgáltatva az országos és világpolitikai helyzetnek, az alattomosan terjedő vírusoknak, a felszökő olajárnak, az elszabaduló euró-árfolyamnak, meg még ki tudja mi minden dolognak, eseménynek, helyzetnek.

... na, légy Őszinte! Nem félsz? Nem találd kiszámíthatatlannak a jövőt? Nem látod pesszimistán a holnapot? Nem érzed úgy, hogy az életed

gyakorlati mindennapjaiban már szinte nincs is mire építened a reménységedet?

Barátom!

Itt, ezekben a szorongató mindennapi helyzetekben, amikor ezek a változtathatatlanok tűnő, mutatkozó tények úgy rá tudnak telepedni az életedre, ... itt, ezekben tudsz-e, tudsz-e olyan bizalommal lenni az Örökkévaló Isten iránt, mint ahogy arról a próféta beszél?

Tudsz-e még bízni, még hozzá teljes szívvel, abban az Úrban, aki nem csak évezredekkel ezelőtt ígérte meg, hanem ma is ugyanolyan, egyszerre igazságos és egyszerre megmentő üzenettel keresi meg az övéit, ... mint tette egykor, Jeremiás korában. Ahogy az ige írja:

***„Mert eljön az az idő,
amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt.”***
– ezt mondja az Úr.

... de talán nincs olyan ember, legyen az akár a legátadottabb életű hívő is, aki ne kérdezné meg, hogy: *„De mikor? Mikor jön el az az idő? Mikor bünteti már meg az Úr azokat, akik rászolgáltak erre a büntetésre?”*

... és vajon nem tették fel ezerszer eleink a kérdést, hogy: *„Mikor ér már véget a török uralom?”* És várniuk kellett, generációkon át várniuk kellett, amíg azt az Úr, a Történelem Ura jónak nem látta azt.

... és nem tettük fel ezerszer mi is a kérdést néhány évtizeddel ezelőtt, hogy: *„Mikor mennek már ki a megszálló csapatok az országból?”* – hogy megint a bevezető példámra utaljak.

... és várunk kellett. Várunk, egészen addig, amíg azt az Úr, a Történelem Ura jónak nem látta azt.

... amíg Ő úgy nem döntött, hogy a változásnak be kell következnie.

... és addig? ... addig, amíg ez az Isten-eltervezte változás be nem következik? ... addig? ... igen, ez a hit igazi élet-kérdése, hogy addig is: tudsz-e bízni?

Nem! Nem úgy általánosságban, elvont módon, ... azaz valójában semmire nem vonatkozóan, ... hanem tudsz-e bízni: most? Hogy a te életedet sem felejtette el az Úr? Hogy Ő nem csak országok, népek ügyében

dönt – nyilván az Ő terve, az Ő jó terve szerint – kegyelmesen, hanem a te életedet is számon tartja?

Tudsz bízni, ahogy a próféciában áll, hogy „**eljön az az idő**”? „**Mert eljön az az idő, ...**”

Eljön az az idő, amikor rádöbbsz, hogy az út, ami néha érthetetlen, sötét mélységekben, vagy máskor szédítő magasságban vitt, ... az, ... mégis: Isten felé vitt, vezetett. Hogy te, aki éppen ezt az utat kellett hogy járjad, közeledhess Őfelé, megérkezhess Őhozzá.

... és persze jogos a kérdés, hogy: „*De mikor? Mikor lesz ez a megérkezés?*”

Mikor?! Ez a megérkezés most van, Barátom! Mert most, amikor ebben a pillanatban is hosszasan sorolhatnád, hogy mi minden gátolhatná, veszélyeztethetné a hitedet, a testi-lelki egészségedet, ... egyáltalán azt, hogy itt vagy, hogy itt legyél, ... mégis, ... te mégis itt vagy. Annyi gátló, akadályozó tényező ellenére is: itt vagy.

Itt vagy, mert idetaláltál. Mert Ő idevezetett. Itt vagy Őnála, itt vagy Ővele. Tehát van kivel, van ki által, van kiben megerősödve tovább menned! És minden nap elindulod, és minden nap megérkezned – a reménységeddel is, de a félelmeiddel is: az Ő kegyelmes, megmentő, megtartó szeretetébe!

... csak bíz benne! Bíz ebben az emberi ész és logika feletti Úrban, hogy Ő rendezi el a te életed gondjait, kérdéseit az Ő örökkévaló rendjének, az Ő megváltó kegyelem-tervének megfelelően, ... mint ahogyan elrendezi a világ, sőt a világmindenség dolgait is.

Ahogy arról Pál apostol bizonyosságot tesz a római levélben:

„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől?

Nyomorúság, vagy szorongatás,

vagy üldözés, vagy éhezés,

vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

**De mindezekkel szemben diadalmaskodunk
az által, aki szeret minket.**

Mert meg vagyok győződve,

hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek,

sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,

sem magasság, sem mélység,

sem semmiféle más teremtmény

nem választhat el minket Isten szeretetétől,

amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”

(Rm 8:31/b., 35., 37-39.)

Mert, Barátaim, a kérdéseinkre, a kétségeinkre ott van a válasz: Őnála! Mert a kérdéseinkre, a kétségeinkre Ő maga a válasz! A megváltó, a megtartó, a velünk kicsinységünkben is hatalmasan cselekvő, kegyelmes Krisztus!

Akiben lehet bízni, ... és akire, ha olyan tehetetlenül gyengének és kiszolgáltatottnak érzem is magam, akkor is, ... akire akkor is: rá lehet bízni magam.

Igen, úgy, amint vagyok, aki vagyok: nélküle – és aki lehetek, aki az Ő szemében, szeretetében vagyok: Ővele!

Drága Barátom!

Menj, menj haza ezzel az odaadó, ezzel a Neki átadott élettél, hittel! Hogy világbirodalmak, uralkodók és hatalmak jönnek és mennek. Magasságok és mélységek, örömök és bánatok sokszor napról-napra váltakoznak. De te mindezek között és mindezekben, ... te az Ővé vagy.

Istené, aki szeret: irgalmasan, kegyelmesen.

Aki, hozzon bármit is a ma, vagy a holnap, vagy a jövőben az élet, aki meg fog, mert meg akar őrizni téged az Ő szeretetében.

ÁMEN

Az igehirdetésre válaszoló ének

215. dicséret 3-4. verse

Imádság

Mi Atyánk

Máté evangéliuma 6. rész 9-13. vers

**„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a Te neved,
jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.
És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól,
mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.”**

ÁMEN

Áldás

Római levél 8. rész 31/b., 35., 37-39. vers

**„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?
Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől?
Nyomorúság, vagy szorongattatás,
vagy üldözés, vagy éhezés,
vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?**

**De mindezekkel szemben diadalmaskodunk
az által, aki szeret minket.**

**Mert meg vagyok győződve,
hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek,
sem jelenvalók, sem eljövendőők, sem hatalmak,
sem magasság, sem mélység,
sem semmiféle más teremtmény
nem választhat el minket Isten szeretetétől,
amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.”**

ÁMEN

Bizonyságtétel

Dr. Nyerges József

Megtanult ének ismétlése

Mórocz Noémi

**Uram, félelmek kémlenek, akarnak szállást venni bennem.
De én nem vagyok elhagyott, van már hová mennem!**

Szóládi gyülekezet záró imádsága

57. zsoltár 8., 10-12. vers

**„Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra,
hogy énekeljek és zengedezzek!
Magasztallak, Uram, a népek közt,
zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt,
mert szereteted az égig ér,
hűséged a magas fellegekig!
Magasztaljanak Téged a mennyben,
Istenem, dicsőítsenek az egész földön!”**

ÁMEN